

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS
KURORTŲ IR KURORTINIŲ TERITORIJŲ DARNAUS VYSTYMO
ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-485**

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2021 m. birželio 23 d. sprendimo Nr. SV-S-135 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1.4 papunktį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė **n u t a r i a**:

Nepritarti Lietuvos Respublikos kurortų ir kurortinių teritorijų darnaus vystymo įstatymo projektui Nr. XIVP-485 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Dėl nuostatų, susijusių su kurortų ir kurortinių teritorijų ilgalaikę plėtra ir finansavimo šaltiniais:

1.1. Siekiant Įstatymo projekto tikslo – „užtikrinti kurortų ir kurortinių teritorijų ilgalaikę plėtrą ir finansavimo šaltinius“, Įstatymo projekto 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte siūloma nustatyti, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė tvirtina ilgalaikę dešimties metų trukmės kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros strategiją, o to paties straipsnio 2 dalies 2 punkte – kad Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija parengia minėtą plėtros strategiją, numato jos finansavimo šaltinius ir teikia ją Vyriausybei tvirtinti, taip pat Įstatymo projektu siūlomas nustatyti kitų įstaigų dalyvavimas rengiant minėtą dokumentą. Pabrėžtina, kad 2021 m. sausio 1 d. įsigaliojus Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymui, prasidėjo naujas strateginio planavimo procesas: Strateginio valdymo įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta imperatyvi nuostata, kad valstybės pažanga ir jai reikalingos lėšos planuojamos tik šiame įstatyme nustatytuose planavimo dokumentuose. Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 4 straipsnyje ir 7 straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti Kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros strategiją neatitinka nė vieno iš Strateginio valdymo įstatyme nustatytų planavimo dokumentų tipų.

1.2. Įstatymo projekte siūloma reglamentuoti išimtinai vieną iš vietinių rinkliavų, t. y. vietinę rinkliavą už naudojimąsi kurortų ir kurortinių teritorijų viešąja turizmo ir poilsio infrastruktūra. Pažymėtina, kad vietinės rinkliavas reglamentuoja Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymas, kuriame nustatyta vietinių rinkliavų nustatymo tvarka, vietinių rinkliavų objektas, t. y. už ką savivaldybės taryba turi teisę savivaldybės teritorijoje nustatyti vietines rinkliavas.

Be to, Įstatymo projekto aiškinamojo rašto 1 dalies 3 punkte ir 9 dalyje aptariamos mokesstinės iniciatyvos, nesusijusios su Įstatymo projektu siūlomu teisiniu reguliavimu. Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatyme yra nustatytos įvairios lengvatos, kuriomis gali pasinaudoti tiek kurortuose ir kurortinėse teritorijose veikiančios įmonės ar juose turizmo projektus įgyvendinančios įmonės, tiek įmonės, finansuojančios darbuotojų sveikatinimo paslaugas. Sektorinių lengvatų nustatymas iš esmės prieštarautų Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2020 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. XIV-72 „Dėl Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, nuostatoms, kurios sudarytų sąlygas kurti

teisingesnę ir plėtrai palankesnę mokesčių sistemą ir kuriomis siekiama atsisakyti (kartu ir nenustatyti naujų) apmokestinimo teisingumą iškreipiančių lengvatų.

1.3. Vadovaujantis Įstatymo projekto 8 straipsnio 6 dalimi, „savivaldybių, į kurių teritorijas patenka kurortai ar kurortinės teritorijos, biudžetams kartu su kitomis gaunamomis finansavimo lėšomis kiekvienais metais skiriama papildoma specialioji tikslinė valstybės biudžeto dotacija turizmui, kaip atskirai verslo šakai, skatinti“. Lietuvos Respublikos savivaldybių biudžetų pajamų nustatymo metodikos įstatyme (toliau – Metodikos įstatymas) yra įtvirtinti du savivaldybių išlaidų struktūros skirtumus lemiantys rodikliai: „savivaldybės teritorijoje esančių gyvenamųjų vietovių, kurioms suteiktas kurorto statusas, bendras plotas“ ir „savivaldybės teritorijoje esančių gyvenamųjų vietovių, kurioms suteiktas kurortinės teritorijos statusas, bendras plotas“ ir atitinkami šių rodiklių koeficientai, pagal kuriuos kurorto ir kurortinės teritorijos statusą turinčių savivaldybių biudžetams yra priskiriami papildomi pajamų šaltiniai iš gyventojų pajamų mokesčio. Pažymėtina, kad toks papildomas pajamų šaltinis minėtoms savivaldybėms, vadovaujantis Lietuvos Respublikos 2021 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatymo nuostatomis, 2021 m. sudaro 5,6 mln. eurų. Atkreiptinas dėmesys, kad savivaldybės, į kurių teritorijas patenka kurortai ar kurortinės teritorijos, pajamų gali gauti iš vietinių rinkliavų, kurias savivaldybės taryba pagal Rinkliavų įstatymą turi teisę nustatyti savivaldybės teritorijoje. Didžiausią dalį šių gaunamų rinkliavų kaip tik ir sumoka į savivaldybės teritoriją atvykstantys turistai. Tokios savivaldybių gaunamos papildomos pajamos iš turistų suteikia galimybę kurortinėms ir kurortinių teritorijų statusą turinčioms savivaldybėms turėti ir atitinkamus finansinius išteklius, o tai sudaro galimybę savivaldybių biudžeto lėšomis plėtoti infrastruktūrą.

1.4. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte teigiama, kad „kurortams ir kurortinėms teritorijoms skiriamo finansavimo nepakankamumas atsispindi dėl taikytino savivaldybėje gyvenančių gyventojų skaičiaus kriterijaus. Pagal Metodikos įstatymą, atskirų savivaldybių biudžetų pajamos tiesiogiai priklauso nuo savivaldybėje gyvenančių gyventojų skaičiaus“. Pažymėtina, kad pagal Metodikos įstatymą kurorto ir kurortinės teritorijos statusą turinčių savivaldybių biudžetams yra priskiriami papildomi pajamų šaltiniai iš gyventojų pajamų mokesčio ne pagal savivaldybėje gyvenančių gyventojų skaičiaus rodiklį, o pagal rodiklius „savivaldybės teritorijoje esančių gyvenamųjų vietovių, kurioms suteiktas kurorto statusas, bendras plotas“ ir „savivaldybės teritorijoje esančių gyvenamųjų vietovių, kurioms suteiktas kurortinės teritorijos statusas, bendras plotas“.

2. Dėl nuostatų, susijusių su kurorto arba kurortinės teritorijos statuso suteikimu ir kurorto ar kurortinės teritorijos planavimu:

2.1. Pažymėtina, kad kurorto arba kurortinės teritorijos statuso suteikimas reglamentuojamas Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme. Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo 1 straipsnio 5 pastraipa nustato, kad gyvenamosioms vietovėms gali būti suteiktas kurorto arba kurortinės teritorijos statusas. Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo 3 straipsnio 7 ir 9 pastraipose nustatyta, kokios gyvenamosios vietovės gali turėti vietovės kurorto ar kurortinės teritorijos statusą. Tai yra kurorto statusą gali turėti gyvenamosios vietovės, kuriose yra moksliskai ištirtų ir pripažintų gydomaisiais gamtinių gydymų veiksmų (mineralinių vandenų, gydomojo purvo, sveikatai palankus mikroklimatas, rekreacinių želdinių, vandens telkinių) ir išplėtotą speciali infrastruktūra naudoti šiuos veiksmus gydymo, sveikatinimo, turizmo ir poilsio reikmėms. Turėti kurortinės teritorijos statusą gali gyvenamosios vietovės, kuriose yra gamtinių išteklių, galinčių turėti gydymų savybių, ir speciali infrastruktūra naudoti šiuos išteklius sveikatinimo, turizmo ir poilsio reikmėms. Kurortinės teritorijos statusas suteikiamas vienai ar kelioms gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims. Minėto

įstatymo 3 straipsnio 10 pastraipoje įtvirtinta, kad reikalavimus kurorto ir kurortinės teritorijos statusui suteikti nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė, o 3 straipsnio 8 pastraipoje įtvirtinta, kad kurorto statusą turi Birštonas, Druskininkai, Neringa, Palanga.

Darytina išvada, kad Įstatymo projekto 4 straipsnio 1 dalies 5 punkte ir 9 straipsnyje numatomas reguliavimas dubliuoja minėtas Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo nuostatas.

2.2. Įstatymo projekto 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad savivaldybės lygmens bendrajame plane turi būti nustatyta gyvenamoji vietovė, kuriai siekiama kurorto statuso ir kuriai būtina rengti vietovės lygmens bendrąjį planą. Atkreiptinas dėmesys, kad kurortas gali sutapti su savivaldybės teritorija – tokiu atveju rengiamas savivaldybės lygmens visos kurorto teritorijos bendrasis planas. Taip pat pažymėtina, kad kurortas ar kurortinė teritorija, kaip gyvenamoji vietovė (jos dalis), pagal Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymą priskirtina urbanizuotoms ar urbanizuojamoms teritorijoms, kurios planuojamos kompleksinio teritorijų planavimo dokumentais, todėl nėra aiškus specialiojo teritorijų planavimo dokumentų, skirtų kurortų ir kurortinių teritorijų vystymui, poreikio pagrįstumas. Planuojamos teritorijos erdvinės struktūros, atskirų jos elementų (viešųjų erdvių, urbanistinių struktūrų, želdynų ir kita) inžinerinės ir socialinės infrastruktūros formavimo principai turėtų būti nustatomi kompleksinio teritorijų planavimo dokumentuose.

3. Dėl nuostatų, susijusių su sveikatinimo paslaugų ir medicininės reabilitacijos ir (ar) sanatorinio (antirecidyvinio) gydymo paslaugų plėtra:

3.1. Įstatymo projekto 2 straipsnio 10 punkte apibrėžta sanatorinio sveikatinimo paslaugos sąvoka nurodo, kad ši paslauga apima medicininės reabilitacijos ir (ar) sanatorinio (antirecidyvinio) gydymo paslaugas ir yra teikiama tik kurortuose ir kurortinėse teritorijose, naudojant išplėtotą specialią jų infrastruktūrą. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad medicininės reabilitacijos, kaip ir visų kitų asmens sveikatos priežiūros paslaugų, teikimas nėra susijęs su kurortų ir kurortinių teritorijų vystymu. Sąvokos „medicininės reabilitacijos paslaugos“ ir „kurortų ar kurortinių teritorijų teikiamos paslaugos“ yra skirtingos, jas apibrėžia skirtingi nacionaliniai teisės aktai. Medicininė reabilitacija yra asmens sveikatos priežiūros paslauga, reglamentuota Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatyme. Įstatymo projekte ji yra netiksliai interpretuojama ir nurodoma kaip sveikatinimo paslauga. Minėtina, jog siekiama įtvirtinti, kad sanatorinio sveikatinimo paslauga gali būti teikiama tik kurortuose ir kurortinėse teritorijose naudojant išplėtotą specialią jų infrastruktūrą. Vertintina, kad siūlomas įtvirtinti reguliavimas yra diskriminacinis kitų medicininės reabilitacijos ir sanatorinio gydymo paslaugų teikėjų, kurie teikia analogiškas paslaugas ne kurortinėje zonoje, atžvilgiu.

3.2. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymo 2 straipsnio 1 punkte asmens sveikatos priežiūra apibrėžta kaip valstybės licencijuota fizinių ir juridinių asmenų veikla, kurios tikslas – laiku diagnozuoti asmens sveikatos sutrikimus ir užkirsti jiems kelią, padėti atgauti ir sustiprinti sveikatą. Medicininė reabilitacija, vadovaujantis Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro patvirtintu Medicininės reabilitacijos įstaigų (padalinių) veiklos specialiųjų reikalavimų aprašu, yra kompleksinis medicininių reabilitacijos priemonių (kineziterapijos, ergoterapijos, logoterapijos, ortopedinių ir techninės pagalbos priemonių, psichologinės ir socialinės pagalbos, fizioterapijos, gydymo vaistais ir dieta, pacientų ir jų artimųjų mokymo) taikymas, siekiant atkurti sutrikusias paciento biopsichosocialines funkcijas arba, esant negrįžtamų organizmo pakitimų, jas kompensuoti, arba palaikyti pasiektą paciento biopsichosocialinio funkcinio pajėgumo lygį, arba palaikyti pasiektą paciento biopsichosocialinio funkcinio pajėgumo lygį. Sveikatos draudimo įstatyme nurodytas sanatorinis (antirecidyvinis) gydymas yra teikiamas tik vaikams iki 7 metų ir asmenims iki 18 metų, kurie teisės aktu nustatyta tvarka pripažinti neįgaliaisiais.

4. Dėl kurortologinių tyrimų skatinimo ir atlikimo:

4.1. Įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalyje įvardinta pagrindinė Nacionalinio kurortologijos centro funkcija – kurortologinių tyrimų atlikimas. Tokiems tyrimams atlikti nėra būtina steigti naują įstaigą, nes galiojantis teisinis reguliavimas nustato galimybę atlikti šiuos tyrimus. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 84 straipsnio 1 dalimi, moksliniai tyrimai, eksperimentinės plėtros ir meno veikla valstybinėse ir nevalstybinėse mokslo ir studijų institucijose finansuojami iš teisės aktų nustatyta tvarka skiriamų valstybės biudžeto bazinio finansavimo lėšų, pagal nacionalines mokslo ir technologijų programas, konkursines mokslinių tyrimų programas ar konkursines technologijų programas, kitų teisėtai gautų lėšų. Mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros (toliau – MTEP) konkursinių programų rengimą teisės aktų nustatyta tvarka inicijuoja Lietuvos mokslo taryba ar Mokslo, inovacijų ir technologijų agentūra, kurios, esant finansinių galimybių, gali pradėti įgyvendinti naujas MTEP programas.

4.2. Be to, Mokslo ir studijų įstatymo 84 straipsnio 6 dalis nustato, kad su konkursinėmis mokslinių tyrimų programomis susiję Lietuvos ūkio, kultūros, socialinės, sveikatos, krašto ir gamtos apsaugos, kitų sričių moksliniai tyrimai, specialistų rengimas ir kitos veiklos sritys finansuojami iš tvirtinant šias programas joms numatomų lėšų, kuriomis disponuoja suinteresuotos ministerijos, fondai, mokslo ir studijų institucijos, verslo subjektai. Kurortologiniai tyrimai priskirtini būtent šiame punkte minimoms programoms, susijusioms su sveikatos srities tyrimais.

Kurortologiniai tyrimai galėtų būti atliekami pasitelkiant Sumaniosios specializacijos projektus sveikatos srityje arba temines ilgalaikės institucinės MTEP programas (pagal Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro patvirtintą Ilgalaikių institucinių mokslinių tyrimų ir eksperimentinės (socialinės, kultūrinės) plėtros programų inicijavimo, tvirtinimo, vykdymo ir vertinimo tvarkos aprašą) ar priemones, skirtas nedidelės apimties trumpalaikiams MTEP darbams įgyvendinti (reikminiai tyrimai pagal Lietuvos mokslo tarybos pirmininko patvirtintą Reikminių tyrimų projektų inicijavimo ir įgyvendinimo tvarkos aprašą ar vienkartiniai konkursai trumpalaikiams MTEP darbams pagal Lietuvos mokslų tarybos pirmininko patvirtintą Konkursinių prioritetinių mokslinių tyrimų programų rengimo ir įgyvendinimo tvarkos aprašą). Pažymėtina, kad 2018–2019 metais sėkmingai įvykdytas reikminis kurortologinių tyrimų projektas „Lietuvos natūralių gamtinių (sveikatos) veiksnių poveikis sveikatai“, taip pat valstybinis mokslinių tyrimų institutas Inovatyvios medicinos centras 2017–2021 m. vykdo ilgalaikę institucinę MTEP programą „Sveikatinimo, inovatyvių diagnostikos ir gydymo metodų taikymo ir ligų prevencijos“.

Taigi, pirmiau nurodytos programos sudaro visas galimybes atlikti mokslinius kurortologinius tyrimus, teisės aktų nustatyta tvarka suplanavus ir numčius šiam tikslui reikiamas lėšas.

5. Dėl želdynų ir miškų planavimo reguliavimo:

5.1. Atkreiptinas dėmesys, kad želdynų ir želdinių apsaugos, priežiūros, tvarkymo, želdynų kūrimo ir želdinių veisimo teisinio reguliavimo pagrindus nustato Lietuvos Respublikos želdynų įstatymas, todėl Įstatymo projektu netikslinga įtvirtinti naujo reguliavimo.

5.2. Pažymėtina, kad Įstatymo projekto 18 straipsnyje įtvirtintas nuostatas reglamentuoja specialieji įstatymai: Lietuvos Respublikos miškų įstatymas ir Lietuvos Respublikos žemės įstatymas:

5.2.1. Įstatymo projekto 18 straipsnio 1 dalyje siūloma nustatyti, kad savivaldybės kurortuose ir kurortinėse teritorijose formuoja ir rengia miškotvarkos projektus bei priima su tuo susijusius sprendimus. Miškų įstatymo 5 straipsnio 2 dalies 4 punktas nustato, kad Aplinkos ministerija organizuoja ir koordinuoja miškų tvarkymo schemų rengimą, o to paties straipsnio 3 dalies 3 punktas nustato, kad Valstybinė miškų tarnyba tvirtina vidinės miškotvarkos projektus. Miškų įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad tiek miškų tvarkymo schemos, tiek vidinės

miškotvarkos projektai rengiami, derinami, tvirtinami, registruojami ir keičiami pagal aplinkos ministro tvirtinamas šių projektų rengimo taisykles ir jose nustatytus kriterijus.

5.2.2. Įstatymo projekto 18 straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti, kad miškai kurortuose ir kurortinėse teritorijose yra priskiriami II grupės B kategorijos rekreaciniams miškams. Miškų įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad miškai skirstomi į grupes pagal ūkininkavimo tikslus, ūkininkavimo režimą ir funkcinę paskirtį. Miškų įstatymo 3 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad miškus miškų grupėms priskiria Aplinkos ministerija, vadovaudamasi Vyriausybės nustatyta tvarka ir normatyvais. Pažymėtina, kad kiekvienu konkrečiu atveju turi būti įvertinama miško paskirtis, o ne tik jo buvimo vieta, todėl miškai, esantys kurortuose ir kurortinėse teritorijose, tam tikrais atvejais turėtų būti priskiriami ir kitoms miškų grupėms.

5.2.3. Įstatymo projekto 18 straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti, kad kurorto ir kurortinės teritorijos ribose esančią valstybinę miško žemę patikėjimo teise valdo savivaldybė. Pagal Miškų įstatymo 4 straipsnio 12 dalį valstybinę miško žemę patikėjimo teise valdo miškų urėdija, valstybinių rezervatų direkcijos, nacionalinių parkų direkcijos, savivaldybės ir kiti juridiniai asmenys. Valstybinės miško žemės sklypai patikėjimo teise perduodami šiems subjektams Vyriausybės nutarimais valstybinėms funkcijoms įgyvendinti Žemės įstatymo nustatyta tvarka. Miškų įstatymo 5 straipsnio 5¹ dalis nustato, kad savivaldybės atlieka valstybinę funkciją – prižiūri, saugo ir tvarko joms viešosios paskirties rekreacijai ir poilsiui patikėjimo teise perduotus valstybinės miško žemės sklypus.

5.2.4 Įstatymo projekto 18 straipsnio 3 dalyje siūloma nustatyti, kad siekis miško žemę kurortuose ir kurortinėse teritorijose, įskaitant ir jose esamas saugomas teritorijas, paversti kitomis naudmenomis arba keisti miškų ribas turi būti suderintas su atitinkamos savivaldybės taryba. Nuo tokio suderinimo dienos laikoma, kad miško žemės naudmenos yra pakeistos, o Vyriausybė šio suderinimo pagrindu, jeigu reikia, atitinkamai pakoreguoja valstybinės reikšmės miškų schemas. Pagal Miškų įstatymo 11 straipsnį miško žemę paversti kitomis naudmenomis galima tik Miškų įstatyme nustatytais išimtiniais atvejais, jei tai nurodyta bendruosiuose planuose ar valstybei svarbių projektų teritorijų planavimo dokumentuose arba šių saugomų teritorijų specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose. Valstybinės reikšmės miškuose miško žemę paversti kitomis naudmenomis galima tik tada, kai miško žemės pavertimas kitomis naudmenomis yra suplanuotas vietovės lygmens bendruosiuose planuose arba specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose, arba detaliuosiuose planuose ir Vyriausybė priima nutarimą dėl tam tikrų valstybinės reikšmės miškų plotų išbraukimo iš valstybinės reikšmės miškų plotų. Situacija, kai dėl miško žemės pavertimo kitomis naudmenomis nuspręstų išimtinai pati savivaldybė, o Vyriausybė turėtų tik formaliai įvykdyti savivaldybės sprendimą ir mišką išbraukti iš valstybinės reikšmės miškų plotų, būtų ydinga. Būtent Vyriausybė prieš paverčiant miško žemę kitomis naudmenomis turi įvertinti, ar atitinkamas miškas gali būti išbraukiamas iš valstybinės reikšmės miškų plotų, ir priimti reikiamą sprendimą.

6. Dėl reikalingo atlikti poveikio vertinimo ir susijusių teisės aktų projektų:

6.1. Įstatymo projekte numatomas naujos biudžetinės įstaigos Nacionalinio kurortologijos centro steigimas skyrus jam finansavimą iš Ekonomikos ir inovacijų ministerijos valstybės biudžeto asignavimų. Įstatymo projekto III ir V skyriuose numatomos naujos valstybės ir savivaldos institucijų pareigos ir funkcijos, tačiau nepateikiami lėšų poreikio skaičiavimai, taip pat ir numatomas teisinio reguliavimo poveikio vertinimas. Vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnio 1 ir 2 dalimis ir Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo metodika, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 276 „Dėl Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo metodikos patvirtinimo“, kadangi Įstatymo

projektu siūloma suregulamentuoti iki tol neregulamentuotus santykius, privalo būti atliekamas numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimas, nustatomas galimas teigiamas ir neigiamas poveikis to teisinio reguliavimo sričiai, asmenims ar jų grupėms, kuriems bus taikomas numatomas teisinis reguliavimas, bei, atsižvelgiant į numatomo naujo teisinio reguliavimo pobūdį, mastą, įvertinamas poveikis ekonomikai, konkurencijai, valstybės finansams, socialinei aplinkai, viešajam administravimui, teisinei sistemai, kriminogeninei situacijai, korupcijos mastui, aplinkai, administracinei naštai, regionų plėtrai, reglamentuojamoms profesijoms ir kitoms sritims. Šiuo atžvilgiu Įstatymo projektas neatitinka Teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnio bei Seimo statuto 135 straipsnio 4 dalies 3 punkto reikalavimų.

6.2. Vadovaujantis Seimo statuto 135 straipsnio 5 dalimi, kartu su įstatymo projektu teikiami kiti Seimo priimamų teisės aktų projektai dėl galiojančių teisės aktų pakeitimo ar pripažinimo netekusiais galios, kuriuos būtina priimti, priėmus teikiamą projektą. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte indikuojamas poreikis priėmimo atveju pakeisti Lietuvos Respublikos turizmo įstatymą, Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymą, Teritorijų planavimo įstatymą, Želdynų įstatymą, Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymą, Metodikos įstatymą kitus įstatymus, kuriuos būtina pakeisti priėmus įstatymą, nors tokių įstatymų projektai kartu su Įstatymo projektu nepateikti.

Ministras Pirmininkas

Ekonomikos ir inovacijų ministras

Ekonomikos ir inovacijų ministrė
2021-08-25
Aušrinė Armonaitė

Ekonomikos ir inovacijų viceministras
Vincas Jurgutis :

Ekonomikos ir inovacijų ministerijos
Teisės departamento teisėkūros skyriaus
vedėja
Dovilė Navickienė
2021-08-09

Ekonomikos ir inovacijų ministerijos
Strateginio planavimo ir veiklos organizavimo
departamento Asmenų aptarnavimo ir
dokumentų valdymo skyriaus redaktorė
Gita Šimlauskaitė-Petkevičienė
2021-08-06